

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה טעם - גזירה שמא יביא קב חולין טמאים ממקום אחר, וקב ועוד ממין זה, סבר איבטלינהו ברובא, וכיון דאיכא האי משהו - מצא מין את מינו וניעור	ואמר עולא:									ג		◇
אם טומאה עוררת טומאה, טהרה עוררת טומאה?	א"ל: [אביי]											◇
אפר כשר שנתערב באפר מקלה - הולכין אחר הרוב לטמא, ואי רובא אפר מקלה הוא - לא מטמא	איתביה:									ג		◇
ואי אמרת טומאה כמאן דאיתיה דמי, נהי דבמגע לא מטמא, לטמא במשא										ג		◇
טהור מלטמא במגע, אבל מטמא במשא.	הא איתמר עלה, אמר ר' יוסי ברבי חנינא:											◇
נבילה בטילה בשחוטה, שאי אפשר לשחוטה שתיעשה נבילה	והאמר רב חסדא:									ג		◇
נהי דבמגע לא מטמא, לטמא במשא										ג		◇
אתון בדרב חסדא מתניתו לה, אנן בדר' חייא מתנינן לה	א"ל: [אביי]											◇
נבילה ושחוטה - בטילות זו בזו	תני ר' חייא:											◇
טהור מלטמא במגע, אבל מטמא במשא	ואיתמר עלה, אמר ר' יוסי ברבי חנינא:											◇
בהמה גסה ששפעה חררת דם - הרי זו תקבר ונפטרה מן הבכורה	והא דתנן, רבי אליעזר בן יעקב:									ג		◇
אינה מטמאה לא במגע ולא במשא	ותני רבי חייא:									ג		◇
אמאי? דנהי במגע לא מטמא, טמא במשא										ג		◇
אישתיק.												◇
דלמא (ודאי) שאני הכא דהויא לה טומאה סרוחה.												◇
הניחא לבר פדא, דאמר טומאה חמורה - עד לגר, וטומאה קלה - עד לכלב	[בר פדא]											◇
הא לא חזיא לגר												◇
אלא לר' יוחנן, דאמר אחת זו ואחת זו - עד לכלב	[ר' יוחנן]											◇
הא חזיא לכלב												◇
קשיא.												◇
טומאה חמורה - עד לגר, וטומאה קלה - עד לכלב	גופא, בר פדא:											◇
אחת זו ואחת זו עד לכלב.	רבי יוחנן:											◇
מ"ט דבר פדא?												◇
דכתיב: (דברים י"ד) לא תאכלו כל נבלה לגר וגו', הראויה לגר - קרויה נבילה ושאינה ראויה לגר - אינה קרויה נבילה	[בר פדא]											◇
ואידך												◇
למעוטי היכא דהסריחה מעיקרא:	[ר' יוחנן]											◇
ואידך												◇
הסריחה מעיקרא לא צריכא קרא למעוטי, עפרא בעלמא הוא.												◇
בהמה גסה ששפעה חררת דם הרי זו תקבר, ונפטרת מן הבכורה	תנן, רבי אליעזר בן יעקב:											◇
אינה מטמאה לא במגע ולא במשא	ותני ר' חייא:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	--

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
משום ביטול ברוב נגעו בה	ואמר ר' יוחנן:											■	בג:
מאי אריא משום ביטול ברוב? תיפוק לי דלא איתחזי כלל												⋄	בג:
הא נמי איתחזי מעיקרא אנב אימיה.												!	בג:
ציר טהור שנפל לתוכו מים כל שהוא - טמא	תנן התם, ר' אליעזר בן יעקב:											■	בג:
זאת אומרת: נחשדו עמי הארץ לערב מחצה בציר	רב נחמן אמר רבה בר אבוח:											⋄	בג:
ולמה לי מחצה? אפילו בציר ממחצה נמי, והני משהו - הוה ליה פלגא, ופלגא לא בטיל												⋄	בג:
אימא: עד מחצה												!	בג:
איבעית אימא: טומאת עם הארץ - דרבנן, טומאת משקין - דרבנן, ברובא גזרו רבנן בפלגא ופלגא לא גזרו בה רבנן.												!	בג:
הלוקח בהמה מניקה מן העובד כוכבים - אין חוששין שמא בנה של אחרת היה.	רשב"ג:											■	בג:
נכנס לתוך עדרו וראה את המבכירות מניקות ושאינן מבכירות מניקות - אין חוששין שמא בנה של זו בא לו אצל זו, או שמא בנה של זו בא לו אצל זו.												■	בג:
הלכתא בכליה פירקין בר מפלוגתא.	רב נחמן משמיה דרב:											■	בג:
אמינא כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא	רב ששת:											○	בג:
אהייא?												⋄	בג:
אילימא ארישא												!	בג:
מפליגי רבי ישמעאל ורבי עקיבא												⋄	בג:
אלא אדרבי אליעזר בן יעקב												!	בג:
משנת רבי אליעזר בן יעקב קב ונקי												⋄	בג:
אלא אדרבן שמעון בן גמליאל												!	בג:
מפלג פליג בברייתא												⋄	בג:
אלא אדרבי יוסי בן המשולם												!	בג:
הא אמר רב חדא זימנא												⋄	בג:
הלכתא כרבי יוסי בן המשולם	דאמר רב:											⋄	בג:
אלא אשר בעל מום												!	בג:
מיפלג פליגי עקביא בן מהללאל ורבנן												⋄	בג:
לעולם אדרבן שמעון בן גמליאל, והא קמ"ל: דברייתא לא פלוגתא היא.												!	בג: